

Bazsonyi Arany

## AZ ÖRÖMRŐL VOLNA JÓ SZÓLNI

Az Örömről volna jó szólnom végre  
Kapufánál, csak úgy észrevétlen  
Jó napot Arany Rám köszönne.  
Jó napot Öröm! De jó, hogy eljöttél.  
Mindig tudtam, hogy majd jönni fogsz,  
Vártalak is mindig, vártalak.  
Kertemben lásd, szagos virágok.  
Fehér viola gyertyafénynek.  
Szarkaláb, hogy tág mezőt nézz,  
Gyöngyvirág harangja hívjon friss szelet,  
És rozmaringszál a kalapodra.  
Leander bokor, szegfű, rózsa  
Nemes kelyhében méz.  
Az árvácskát, ha nem akard,  
Gyepszőnyegemmel betakarod,  
Szelídebb lesz rajta álmod.  
Ha félrefordulnék,  
Nem előled bújnék,  
Csupán megköszönöm,  
Hogy megjöttél Öröm

1966. június 19.



### KERESZTÉNY MÚZEUM

2500 Esztergom, Mindszent tér 2.

tel/fax: +36 33 413880

keresztenymuzeum@vnet.hu

nyitva tartás hétfő és kedd kivételével naponta 10-17 óráig

belépő: 900 Ft/fő

nyugdíjas, diák: 450 Ft/fő

tárlatvezetés magyar nyelven: 2500 Ft/csoport

15 fő feletti csoportok, családok kedvezménnyel léphetnek be



# BAZSONYI ARANY

MŰVEI A

KERESZTÉNY

MÚZEUMBAN

ESZTERGOM

## KIÁLLÍTÁSOK

Budapest: 1964, 1972, 1978, 1983, 1989  
Ráckeve: 1970, 1982, 2000  
Hódmezővásárhely: 1972  
India, Delhi: 1975  
Szekszárd: 1975, 1984  
Dömsöd: 1977, 1992, 2011  
Kölesd: 1981  
Simontornya: 1983, 2009  
Bulgária, Szófia: 1983  
Nagydorog: 1985  
Hőgyész: 1989  
Gyulaj: 1994  
Soroksár: 2001  
Ozora: 2002  
Nyergesújfalú: 2004  
Pusztahencse: 2009



Csoportos kiállításokon pályaindulásától kezdve külföldön is rendszeresen résztvesz. Külföldi bemutatkozásai voltak az alábbi országokban: Spanyolország, Kanada, Anglia, Svájc, Libanon, India, Bulgária, Szovjetunió, Olaszország, Franciaország, Belgium, Ausztria.

## DÍJAK, SZAKMAI ELISMERÉSEK

1965 Balatoni Nyári Tárlat díja  
1969 X. Szegedi Nyári Tárlat fődíja  
1974 IV. Országos (Egri) Akvarell Biennálé nívódíja  
1976 Balatoni Nyári Tárlat nívódíja  
1978 Honvédelmünk, hadseregünk, III. díj  
1979 Magyar Tájak – III. Országos Tájfestészeti Biennálé:  
Kohán György- emlékérem  
Vásárhelyi Őszi Tárlat: Tornyai János-plakett  
1980 Magyar Tájak: bronzdiploma  
1982 Nemzetközi Festészeti Triennálé nemzeti díja (Szófia)  
1983 Babits-pályázat Babits-plakettje (Szekszárd)  
1984 Magyar Tájak: Mezőgazdasági Kiállítás különdíja  
1985 Mezőgazdaság a képzőművészetben pályázat III. díja  
1997 XI. Arcok és sorsok, Országos Portré-biennálé: diploma

## ÁLLANDÓ KIÁLLÍTÁSOK

Murális munkák  
Emlékező, Falikárpit, 240x190 cm, Lengyel, Apponyi Sándor  
Mezőgazdasági Szakközépiskola és Kollégium  
Szent Lőrinc, szekkő, kb. 40 m<sup>2</sup>. – Kurd, róm. kat. templom,  
1965–66.  
A dömsödi otthon, szekkő, 18 m<sup>2</sup>. – Dömsöd, 1973–1977.  
Történelem, panno, 320x920 cm. – Heves, Művelődési Ház, 1970.  
Életút, szekkő, 300 x 600 cm. – Szekszárd, Tanítóképző Főiskola  
Gyakorló Iskolája, 1987.  
Lélekvárás, secco, 27 m<sup>2</sup>. – Pusztahencse, róm. kat. templom,  
1990.+ ugyanitt: Kálvária grafikái  
Állandó életmű kiállítás: Simontornya Vármúzeum, Dömsöd:  
Petőfi Sándor Emlékmúzeum,  
Piliscsaba: Pázmány Péter Katolikus Egyetem



## TAMÁS MENYHÉRT Méhe a szónak

Bazsonyi Aranyok

Áldassék a csöndmély:  
méhe a szónak,  
áldassék benne  
a tegnapi holnap,  
a teljében ősi;  
időtlen újdón,  
áldassék burka,  
igéit vajdón,  
sírja föl reményét  
hegy-völgynek, égnék,  
sírja, miképp sír  
az ölbeli ének.

(1998)



## BAZSONYI ARANY (1928-2011)

1928. január 13-án született Gyulajon. Szülei parasztgazdálkodók voltak. Az elemi iskoláját szülőfalujában, a középiskolát Hőgyészen és Kalocsán végezte. 1947-ben érettségizett a kalocsai Iskolánövérék Érseki Leánylíceumában. A rendbe való belépés lehetősége is felsejlett előtte, mielőtt a Képzőművészeti Főiskolára jelentkezett volna.

1947-48-ban vendéghallgató volt a Képzőművészeti Főiskolán Varga Nándor Lajosnál, majd a sikeres felvételi után, 1948-51-ig Pap Gyula, Kmetty János és Berény Róbert voltak a mesterei. Mivel szüleit kulákká nyilvánították, el kellett hagynia a főiskolát.

1952-ben Dombóvárton tanítói képesítést kapott. Öt évig tanított Pusztahencsén és Dunabogdányban.

1954-ben házasságot kötött Vecsési Sándor festőművésszel, aki feleségét védve, amennyire tudta, eltakarta az akkori idők nyomorúságait. A tanári évek után sikerült lakáshoz jutniuk Pesten, a Máglya közben, ahol életük jelentős részét (a dömsödi nyarakat kivéve) töltötték.

*„Elindulva a kis körből (szülők, testvér, család) ... és egyre tágabb köröket bejárva, érte, átszűrve ... megfesteni, amiről van fontos mondanandó. Úgy festeni meg, hogy kifejezzen, költészeté teljesedve, lényeggé sűrűsödve. Stíluskérdéstől úgy függetlenül, hogy csak hordozó legyen, de saját hangú.”*

*„Festennem kell, mert ha megállok, vajon elkezdem-e, el tudom-e kezdeni, és mindeneken felül nekem mégis ez az életformám, nem más. Más nincs. Nem tudom elképzelni sem. És, ha ennyire fontos valami, akkor nem mindegy, hogy van-e, és hogyan van. Küldetés, ha így nevezem, felelősség is, amit művelek, azért (bár majdnem mindig úgy van, hogy nem is egészen én tehetek róla, hogyan sikerül), szórakozás is, de ez tán nem is egészen jó szó, mindenesetre a betegség is szűnik általa. Ha dolgozni tudok, bajom volt is, javult.”*

Kiállítások hosszú sora az életút egy-egy állomását jelzik. Még csak 1986-ot írunk, de a kedves, jó Benedetta nővérhez írt levelekben már megjelenik a számvetés hangja:

Pedig az ezután következő esztendőik remekművek sorát, kiállításokat, könyvek megjelenését hozzák még el, a sokasodó betegségeken kívül. A családtagok, művész jóbarátok eltávozása (Patay László, Kokas Ignác, Utassy József, Kajári Gyula, Artner Tivadar, Eigel István... s hosszú még a sor!), minden alkalommal napokig tartó belső sírás, pedig az idő előrehaladtával egyre többüknek harangoznak. Az életmű jelentős része is lassan elkerül a Máglya közből: Simontornyára, a Vármúzeumba. Család nem lévén, a valaha megalázott és kismizmizett szülők kárpótlásaként visszaadott örökségéből létrejön a Bazsonyi-Alapítvány, a szeretett tolnai szülőföld szegényeinek taníttatására. Iskolák, templomok lesznek gazdagabbak festészetének ajándékaival. Az utolsó öt év a külső világot már alig érinti, csak a templomba vezetó utat tudja megjárni a lassan elfogyó test.

2011. október 13-án, évek hosszú lelki- és testi szenvedése után, bűnbánatát soha meg nem szűnőn könnyözögve, az általa oly sokszor megfestett-megrajzolt égi világba hazatért Bazsonyi Arany.

Halálának első évfordulóján grafikái hagyatékából 54 darab, valamint két festmény kerül a Keresztény Múzeum gyűjteményébe.

(Hubert Ildikó)